

ikke opstillet, for den kunde ikke være rigtig, da der, som Finansministeren ogsaa sagde, er adskilligt af den Formue- og Lejlighedsskat, der tilvejebringes i Kommunerne, som ikke hviler paa Hartkornet. Det er nu et underordnet Spørgsmaal, enten Fordelen for Landkommunerne nærmest bliver 17 eller 18 Kr. pr. Td. Hartkorn. Men jeg haaber, at det høje Ting vil se, at den Beregning, jeg har opstillet, saa nogenlunde stemmer med Virkeligheden; de Tal, jeg har anført, tror jeg nok, ere saa nogenlunde paalidelige. I hvert Fald, enten det nu bliver 16, 17 eller 18 Kr., haaber jeg alligevel, at alle ærede Medlemmer ville erkende, at det er en ret betydlig Hjælp, Landbruget her faar.

Den højtærede Finansminister mente saa, at jeg ogsaa skulde have taget Hensyn til, hvad Hartkornet kom af med gennem en Formue- og Indkomstskat. Ja, hvis vi skulde til at regne dette ud og fordele det paa Hartkornet, hvad ingen af os kan, ja saa blev Resultatet jo noget andet; men det er ikke det, der her er Tale om, hvad der overføres til Hartkornet. Hvad der saa tilvejebringes som Statsskat eller paa anden Maade, det bliver en Sag for sig. Hvis vi ville gøre en Sammenstilling paa det Grundlag, som den højtærede Finansminister har opstillet for sit Lovforslags Vedkommende, skal jeg henvise til den Redegørelse, jeg kom med — jeg tror, det var den første Dag, vi behandlede disse Skattelove. Da havde jeg Anledning til at omtale de forskellige Virkninger baade af Folketingets og af Regeringens Lovforslag, og jeg skal altsaa henvise til denne Redegørelse. Naar man derefter vil se, hvilke Virkninger der kan ventes for Hartkornsejerne af den højtærede Finansministers Forslag, tror jeg nok, at det ikke bliver en Nedgang, men snarere en Opgang. Resultatet var jo den Gang efter Regeringens egne Tal, at Statskassen vilde have en Fordel ved alle disse Skattelove af tilsammen 687,000 Kr. Regne vi saa adskillige Hundrede Tusinde Kroner mere som Indtægt af Brændevinsskatten — hvad jeg jo havde Lejlighed til den Gang at gøre opmærksom paa — komme vi højere op. Regne vi dernæst en 2—300,000 Kr. mere ved Beregningen af denne Ejendomsskyld, komme vi endnu højere op. Jeg tror nok, at den højtærede Finansminister der har holdt sig vel meget paa den sikre Side, idet han nemlig efter mit Skøn har regnet en 2—300,000 Kr. for lavt, i alt Fald da, naar vi lægge det til Grund, som foreligge for os gennem Skatte-

kommissionens Statistik. Jeg ved jo ikke, hvilken Statistik den højtærede Finansminister har benyttet, men naar jeg tager den Statistik, som ligger for i Skattekommissionens Betænkning, kommer jeg 2—300,000 Kr. højere op som yderligere Fordel for Statskassen. Endelig beregner den højtærede Finansminister det, som skal gaa ind ved Kapitalskatten, til 400,000 Kr. I Fjor og de tidligere Aar har man beregnet denne Kapitalskat til 600,000 Kr. Jeg ved ikke, om det ene eller det andet er rigtigt, men jeg synes jo nok, at den højtærede Finansminister har regnet vel meget paa den sikre Side for sit Vedkommende. Men i hvert Fald efter den højtærede Finansministers egne Tal bliver det samlede Resultat af Fordelen for Statskassen efter hans Lovforslag 687,000 Kr.; efter de Tal, som jeg har opstillet, tror jeg, det vil blive en samlet Fordel for Staten af 1½ Million Kr., og saa tror jeg nok, at det ikke er værd at tale om noget Minus for Hartkornsejerne; der vil nok blive et lille Plus for Hartkornsejerne gennem Regeringens Forslag.

Finansministeren (Scharling): Jeg skal ikke forlænge denne Forhandling. Jeg skal indskrænke mig til at erklære, at de Beregninger, det ærede Medlem nu anstillede over Virkningerne af Regeringens Forslag, ere absolut urigtige, og jeg skal ligeledes sige, at den Beregning, han nu kom med over Virkningerne af Kommissionens Forslag, heller ikke er rigtig. Det vil tilstrækkeligt fremgaa af det Faktum, jeg allerede før anførte, at tager man det hele Beløb, som efter Kommissionens Forslag vil blive overført til Landkommunerne, saa vil det, fordelt pr. Td. Hartkorn, give 17 Kr. 87 Ø., og det er givet, at en Del heraf ikke vil komme Hartkornsejerne til gode, men derimod de Ikke-Hartkornsejere, der betale Formue- og Lejlighedsskat; og at anslaa det Beløb, som saaledes vil komme dem til gode, til at svare til mindst 2—3 Kr. pr. Td. Hartkorn tror jeg ikke er overdrevent. Jeg fastholder derfor, hvad jeg har sagt, at omkring 15 Kr. pr. Td. Hartkorn er det højeste, der efter Kommissionsforslagene vil komme Hartkornsejerne til gode, og jeg fastholder, at naar man spørger om, hvilken Lettelse Hartkornsejerne faa, kan man virkelig ikke opretholde den Adskillelse mellem Kommuneskatter og Statsskatter, som det ærede Medlem vil fastholde. Saa maa man tage i Betragtning, hvor meget de i det hele taget faa, og